

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 4C/35/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415200560
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2016:5415200560.6

Rozhodnutie

Okresný súd Dolný Kubín, sudkyňou JUDr. Janou Veselou, v spore žalobcu: Wechter Business, s.r.o., so sídlom Praha 8, Karlín, Sokolovská 28/130, IČO: 019 637 32, proti žalovanej: K. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. N. č. XXX/XX, o zaplatenie sumy 298,74 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 298,74 EUR s 9,25%úrokom z omeškania ročne od 11.04.2009 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieta.

III. Žalovanej sa priznáva voči žalobcovi náhrada trov konania v rozsahu 41 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou na tunajší súd dňa 20.02.2015, žalobca žiadal, aby súd uložil povinnosť žalovanej nahraďiť mu sumu 298,74 eur s úrokom z úveru vo výške 35 % ročne zo sumy 298,74 eur od 11.04.2009 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 298,74 eur od 11.04.2009 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne zo sumy 298,74 eur od 11.04.2009 do zaplatenia, ako aj nahraďiť trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že spoločnosť BENEFIT INVEST, s.r.o. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník, uzatvorili dňa 10.04.2008 zmluvu o úvere č. XXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru vo výške 298,74 eur (9.000,- Sk) s ročnou percentuálnou mierou nákladov 211,80 %, s celkovými nákladmi dlžníka spojenými s úverom vo výške 225,85 eur (6.804,- Sk), ktoré pozostávajú zo 40 % ročného úroku z úveru vo výške 119,50 eur (3.600,- Sk), z poplatku za poskytnutie a spracovanie úveru vo výške 19,91 eur (600,- Sk) a z administratívneho poplatku vo výške 86,44 eur (2.604,- Sk). Úver sa zaviazala žalovaná vrátiť v celkovej sume vo výške 524,60 eur (15.804, Sk) splatnej v 12 mesačných splátkach po 43,71 eur (1.317,- Sk) vždy k 10. dňu v mesiaci, podľa priloženého splátkového kalendára, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o úvere. Prevezatie poskytnutých finančných prostriedkov žalovaná potvrdila svojim podpisom na Zmluve o úvere. Napriek skutočnosti, že v hlavičke zmluvy o úvere je uvedené, že sa jedná o zmluvu uzatvorenú podľa § 497 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka, táto zmluva spĺňa všetky podstatné náležitosti spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ku dňu podpísania zmluvy, teda ku dňu 10.04.2008. Súčasťou zmluvy o úvere je písomná žiadosť žalovanej o poskytnutie úveru, presná špecifikácia zmluvných strán, údaj o celkovej výške a mene poskytnutého úveru, konečná splatnosť úveru, údaj o RPMN, údaj o priemernej hodnote RPMN a formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ročná úroková sadzba, výška, počet a termíny splátok úveru, práva a povinnosti zmluvných strán, všeobecné obchodné podmienky úveru, atď. Cez viaceré písomné upomienky a telefonické upozornenia zo strany veriteľa si žalovaná naďalej riadne a včas neplnila svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere, následkom čoho sa dostala

dňa 11.04.2009 do omeškania, nakoľko dňa 10.04.2009 bola posledná splátka úveru, dohodnutá v zmluve o úvere č. XXXXXXXXX. Na základe porušenia dojednaných zmluvných podmienok dňa 11.04.2009 bol splatný celý úver v celej jeho podstate. Žalovanej teda vznikla povinnosť vrátiť žalobcovi poskytnutý úver spolu s príslušným poplatkom a nahradiť mu aj zmluvne dohodnuté sankcie. Podľa bodu 8 Všeobecných obchodných podmienok úveru (ďalej len ako "VOPÚ"), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, je žalovaná povinná v prípade omeškania so splátkou viac než 7 kalendárnych dní zaplatiť veriteľovi manipulačný poplatok vo výške 9,96 eur (300,05 Sk) za každý jednotlivý prípad omeškania, pričom žalovaná sa dostala 4 krát do omeškania s jednotlivými splátkami úveru. Taktiež v zmysle toho istého bodu, pokiaľ veriteľ vyslal za účelom priameho inkasovania dlžných súm od žalovanej vlastného zamestnanca, žalovaná je povinná uhradiť aj manipulačný poplatok vo výške 26,56 eur (800,15 Sk) za každý výjazd zamestnanca veriteľa k žalovanej, a to aj neúspešný, pričom veriteľ dvakrát vyslal svojho zamestnanca k priamemu inkasovaniu dlžnej sumy od žalovanej. Podľa bodu 9 VOPÚ sa odporkyňa zaviazala uhradiť veriteľovi v prípade porušenia podmienok zmluvy o úvere paušálnu náhradu nákladov za zasielanie upomienok vo výške 3,32 eur (100,02 Sk), pričom veriteľ zaslal žalovanej celkovo 3 upomienky. Podľa bodu 17 VOPÚ si zmluvné strany dojednali pre prípad omeškania s plnením splatného záväzku úrok z omeškania vo výške 0,05 % denne z nesplatenej časti dlhu. Taktiež v zmysle toho istého bodu sa žalovaná zaviazala uhradiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne z nesplatenej časti úveru s príslušenstvom a zmluvnú pokutu vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy v prípade, ak si žalovaná do lehoty určenej vo výzve veriteľa dlžné splátky úveru s príslušenstvom riadne a včas neuhradí. Čo sa týka premlčacej doby, ktorá je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, uvedená pohľadávka zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXX sa mohla vykonať po prvý raz, tak ako je v čl. II žaloby, to je 11.04.2009. Ak ale veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. Právny predchodca žaloval žalovanú I. K. prostredníctvom Stáleho rozhodcovského súdu pri IUDEX, ktorý vo veci vydal Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu pri IUDEX pod spisovou značkou: i1302.7187, právoplatný dňa 19.06.2009 a vykonateľný dňa 23.06.2009, na základe uvedeného rozsudku právny predchodca žalobcu podal návrh na vykonanie exekúcie na peňažné plnenie na Exekútorický úrad Trenčín - JUDr. Ladislav Ďordovič, ml. - súdny exekútor, Mierové námestie 1, 911 01 Trenčín a to dňa 16.07.2009. Exekútor zahájil exekučné konanie vedené na Okresnom súde Dolný Kubín č.k. 5Er/190/2009. Následne tento exekučný súd vydal uznesenie, ktorým bolo uvedené exekučné konanie zastavené. Krajský súd v Žiline potvrdil rozhodnutie prvostupňového exekučného súdu, a to uznesením sp. zn. 20CoE/53/2014 zo dňa 13.01.2015. Na základe hore uvedeného v uvedenej veci už súdne konanie prebiehalo, teda žalobca uplatnil v premlčacej dobe svoje právo na súde, a preto má za to, že počas tohto obdobia súdneho a exekučného konania premlčacia doba neplynie. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.09.2009 sa žalobca spoločnosť GOLDKREDIT a.s. stal novým veriteľom zo zmluvy o úvere č. 10000532 uzatvorenej medzi spoločnosťou BENEFIT INVEST, s.r.o. a žalovanou. Následne dňa 31.12.2012 spoločnosť GOLDKREDIT a.s. postúpil pohľadávku na základe zmluvy o postúpení pohľadávok na postupníka spoločnosť PEVA SK s.r.o. a tá ďalej postúpila uvedenú pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXX na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXXXXXXX/XX spoločnosti Wechter Business, s.r.o. Žalobca ako nový veriteľ práva vyplývajúce z bodu 8, 9 a 17 VOPÚ považuje za práva neprimerane vysoké, a preto sa týmto žalobným návrhom od žalovanej nedomáha zaplata úroku z omeškania vo výške 0,5 % denne z nesplatenej časti dlhu, zmluvnej pokuty vo výške 0,5 % denne za každý deň omeškania z nesplatenej časti úveru s príslušenstvom a ďalších práv vyplývajúcich z bodu 8 a 9 VOPÚ, tak ako si zmluvné strany dojednali vo VOPÚ. Maximálna výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítaná zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi v období uzatvorenia zmluvy o úvere č. XXXXXXXXX ešte nebola stanovená Nariadením vlády SR č. 238/2008 Z.z., ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľských úverov za dané obdobie (priemerná hodnota RPMN a priemerná hodnota priemernej úrokovej miery za všetky typy spotrebiteľských úverov), nový žalobca považuje dohodnutú RPMN v Zmluve o úvere za neprimerane vysokú (211,80 %). Žalobca sa domáha od žalovanej zaplata zostatku z istiny po odpočítaní uhradenej splátky vo výške 298,74 eur s príslušenstvom, pričom príslušenstvo pozostáva z 35 % p.a. úroku z úveru ako odplaty za poskytnutie úveru bez administratívneho poplatku (úrok z úveru vo výške 35 % p.a. tvorí RPMN vo výške 78,56 %) a zo zákonného úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne (zákonný úrok z omeškania je vypočítaný v súlade so zákonom, a to od 11.04.2009, teda k nasledujúcemu dňu po dni vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXX) a zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne zo sumy poskytnutej istiny vo výške 298,74 eur od 11.04.2009 do zaplata.

3. Tunajší súd vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 4C/35/2015-90, ktorým žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Dôvodom zamietnutia žaloby bol záver súdu o premlčaní žalovaného nároku, ktorý posúdil ako nárok zo spotrebiteľskej zmluvy a premlčanie tak skúmal ex offa s poukazom na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. Záver o premlčaní prvostupňový súd oprel o právny názor, že počas exekučného konania, ktoré prebiehalo za účelom vymozenia žalovanej pohľadávky (na základe rozhodcovského rozsudku) premlčacia doba nespočívala.

4. Voči predmetnému rozsudku žalobca podal odvolanie a Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, svojím uznesením sp. zn. 10Co/705/2015-109 zo dňa 30.06.2016 rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Odvolací súd, na rozdiel od súdu prvého stupňa, dospel k záveru, že pôvodný veriteľ uplatnil v premlčacej dobe právo u iného príslušného orgánu (§ 112 Občianskeho zákonníka), pretože za uplatnenie práva u iného príslušného orgánu treba rozumieť orgán, ktorý v určitých prípadoch nahrádza súd. Takým orgánom sú aj rozhodcovia alebo stály rozhodcovský súd. V rozhodcovskom konaní pôvodný veriteľ riadne pokračoval, došlo k vydaniu rozhodcovského rozsudku. V dobe podania návrhu na začatie exekučného konania oprávnený (pôvodný žalobca v rozhodcovskom konaní) disponoval právoplatným exekučným titulom, exekučný súd aj poverenie na vykonanie exekúcie exekútorovi vydal. K zastaveniu exekúcie nedošlo na základe späťvzatia návrhu oprávneným (pôvodným veriteľom), ale na tom základe, že v priebehu vedenej exekúcie exekučný súd podrobil exekučný titul ex offa prieskumu a konštatoval neexistenciu právomoci rozhodcovského súdu vydať rozhodcovský rozsudok pre nekalú, neprijateľnú a následne neplatnú podmienku zmluvy o dojednaní rozhodcovskej zmluvy. O tom však, že exekučný titul je materiálne nevykonateľný a orgán rozhodujúci na vydanie tohto rozhodnutia nemal právomoc, sa oprávnený dozvedel z konštatovaného záveru rozhodnutia vydaného v prebiehajúcom exekučnom konaní. Vykonané dokazovanie preukázalo, že na návrh pôvodného veriteľa exekučné konanie bolo začaté 16.07.2009 a okresný súd až uznesením 5Er/190/2009-41 zo dňa 14.08.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline 20CoE/53/2014 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a následne túto exekúciu zastavil. Od začatia exekučného konania do rozhodnutia okresného súdu uplynula približne doba 4 a pol roka. Takáto dlhá doba rozhodovania exekučného súdu nemôže ísť podľa názoru odvolacieho súdu ma ľarchu strany sporu a nemôže vyvolať hmotnoprávny účinok plynutia premlčacej doby vo vzťahu k uplatnenej pohľadávke v aktuálne posudzovanej veci, a o to viac, keď zastavenie exekúcie neinicioval procesným úkonom samotný oprávnený. Preto odvolací súd uzavrel, že počas vedeného exekučného konania premlčacia lehota neplynula, ale spočívala, nemohla tak skončiť dňom 11.04.2012, ako to v konštatoval prvostupňový súd. Odvolací súd uložil prvostupňovému súdu opätovne preskúmať otázku premlčania (zistiť a aj spočítať dlhšie obdobia plynutia premlčacej lehoty) s tým, že je okresný súd viazaný názorom odvolacieho súdu, že v tejto konkrétnej súdnej veci premlčacia lehota počas vedenej exekúcie spočívala (neplynula). Ak okresný súd zistí, že po spočítaní rozhodujúcich (iných) dlhších období nárok premlčaný nebude, pristúpi k posúdeniu nároku žalobcu po vecnej stránke podľa súvisiacich hmotnoprávnych noriem spotrebiteľského práva (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy a ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

6. Vychádzajúc z rozhodnutia odvolacieho súdu, tunajší súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal obe sporové strany. Žalobca predvolanie na pojednávanie prevzal dňa 07.12.2016, žalovaná dňa 28.11.2016, pričom žiaden z nich o odročenie pojednávania nežiadal. Súd tak pojednávanie vykonal v ich neprítomnosti s poukazom na ust. § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako "CSP").

7. Na prvom mieste sa súd opätovne zaoberal ako prvou otázkou otázkou premlčania, pričom dospel k záveru, že k premlčaniu v súdnej veci nedošlo. Z dokazovania, ktoré bolo vo veci vykonané, vyplýva, že žalovaná s právnym predchodcom žalobcu uzavrela zmluvu o úvere, ktorého splatnosť bola dohodnutá v 12 splátkach vo výške 1.317,- Sk (43,71 Eur) splatných od 10.05.2008 do 10.04.2009. Trojročná premlčacia lehota, ktorú súd aplikoval vzhľadom na spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy (k tomu viď názor odvolacieho súdu v odseku 5 tohto odôvodnenia a nasledujúce odseky tohto odôvodnenia) v súlade s ust. § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka tak začala plynúť osobitne pre jednotlivé splátky dňa 11.05.2008, 11.06.2008, 11.07.2008, 11.08.2008, 11.09.2008, 11.10.2008, 11.11.2008, 11.12.2008, 11.01.2009, 11.02.2009, 11.03.2009, 11.04.2009. Návrhom zo dňa 19.02.2009

sa právny predchodca žalobcu obrátil na Stály rozhodcovský súd IUDEX, v ktorom uviedol, že žalovanú v dôsledku omeškania s platením splátok vyzval na úhradu dlžnej sumy v dodatočnej lehote, na ktorú žalovaná nereagovala a výzvou zo dňa 08.07.2008 bola vyzvaná na zaplatenie celého dlhu a zároveň jej bolo oznámená strata výhody splátok a splatnosť celého poskytnutého úveru k 19.07.2008, ktorá výzva bola žalovanej doručená dňa 11.07.2008 (č.l. 4 pripojeného exekučného spisu 5Er/190/2009). Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku zároveň vyplýva, že žalovaná mala s právnym predchodcom žalobcu dňa 22.01.2009 uzavrieť dohodu o úhrade pohľadávky, v ktorej uznala pohľadávku v sume 571,61 Eur čo do dôvodu a výšky a zaviazala sa ju uhradiť do 14 dní, t.j. do 05.02.2009.

8. Súd konštatuje, že žalobca skutočnosť predčasného zosplatenia úveru, ani skutočnosť uznania dlhu v žalobe podanej na tunajší súd a ani následne v konaní netvrdil. Súd preto vychádzal z toho, čo ohľadne splatnosti úveru tvrdil v žalobe doručenej súdu dňa 20.02.2015, a to že splatnosť úveru nastala jej konečnou splatnosťou dohodnutou v zmluve, t.j. dňom 10.04.2009, čo pre určenie premlčacej doby znamená, že táto začala plynúť podľa § 103 Občianskeho zákonníka po dni nasledujúcom po splatnosti tej ktorej splátky.

9. Podaním návrhu na rozhodcovský súd sa premlčacia doba prerušila a začala spočívať. Z vykonaného dokazovania nevyplýva čas doručenia žalobného návrhu na tento súd. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že návrh bol spísaný dňa 19.02.2009 a výzva žalovanej na žalobnú odpoveď jej bola doručená dňa 21.03.2009. Na základe uvedeného možno bez pochybností konštatovať to, že návrh musel byť rozhodcovskému súdu doručený dňa najneskôr 20.03.2009. Premlčacia doba tak spočívala od 20.03.2009 až do 19.06.2009, kedy rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť, t.j. spočívala 91 dní. Dňa 16.07.2009 právny predchodca žalobcu doručil súdnemu exekútorovi JUDr. Ladislavovi Ďorďovičovi ml. návrh na vykonanie exekúcie podľa predmetného rozhodcovského rozsudku (č.l. 2 pripojeného spisu 5Er/190/2009), čím sa začalo exekučné konanie, ktoré skončilo právoplatnosťou uznesenia tunajšieho súdu o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a o zastavení exekúcie dňa 09.04.2015. Na základe uvedeného súd konštatuje, že premlčacia doba spočívala od 16.07.2009 do 09.04.2015, t.j. 5 rokov a 267 dní. Celkovo tak premlčacia doba spočívala 5 rokov a 358 dní.

10. Pokiaľ ide o prvú splátku splatnú dňa 10.05.2008, premlčacia doba začala plynúť 11.05.2008 a do začatia rozhodcovského konania (do 20.03.2009) z nej uplynulo 313 dní. Následne došlo k spočívaniu premlčacej doby do 19.06.2009. Od 20.06.2009 premlčacia doba začala opätovne plynúť do 15.07.2009, keď 16.07.2009 bol podaný návrh na vykonanie exekúcie. Z premlčacej doby uplynulo 26 dní. Celkovo z premlčacej doby uplynulo 339 dní. Žalobca podal žalobu na súd ešte pred právoplatnosťou rozhodnutia o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a o jej zastavení, teda de iure pred skončením exekučného konania, počas ktorého premlčacia doba spočívala. Na základe uvedeného súd uzaviera, že k podaniu žaloby došlo v rámci trojročnej premlčacej doby, pretože žaloba bola na súde podaná potom, čo dotedy z nej uplynulo 339 dní.

11. Z uvedeného záveru, že nedošlo k premlčaniu prvej splátky možno následne spoľahlivo uzavrieť, že nemohlo dôjsť k premlčaniu druhej až dvanástej splátky, pretože ich splatnosť nastala po splatnosti prvej splátky, takže z premlčacej doby tak muselo uplynúť ešte menej než 339 dní ako u prvej splátky.

12. Vzhľadom na vyslovený právny názor, že jednotlivé splátky úveru sú nepremličané sa súd zaoberal vecnou stránkou uplatneného nároku.

13. Súd sa zhoduje s právnou kvalifikáciou úverovej zmluvy tak, ako ju žalobca uviedol v žalobe, a to, že ide o zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a súčasne zmluvu spotrebiteľskú v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a tiež zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

14. V konaní nebolo preukázané, ale ani tvrdené, že by žalovaná sumu výške 9.000,- Sk, t.č. 298,74 Eur (predstavujúcu istinu úveru), ktorú podľa zmluvy prevzala v hotovosti v deň podpísania zmluvy, žalobcovi do vyhlásenia rozsudku vrátila. Na zaplatenie tejto sumy má žalobca, ako právny nástupca pôvodného veriteľa, právo, keďže žalovaná sa túto sumu zaviazala vrátiť, a to v splátkach a najneskôr do 10.04.2009.

15. Ak potom žalobca žiadal priznať sumu 298,74 Eur spolu s úrokom z omeškania od 11.04.2009 do zaplataenia vo výške 9,25% denne, súd tento nárok uznal za dôvodný a žalovanú na jeho zaplataenie zaviazal. Od 11.04.2009 je totiž žalovaná nepochybne v omeškaní s vrátením sumy 298,74 Eur, na základe čoho má žalobca, s poukazom na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, právo na úrok z omeškania v ním uplatnenej výške, pretože táto je v súlade s ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.01.2013.

16. Vo zvyšnej časti, pokiaľ sa žalobca domáhal zaplataenia úroku z úveru vo výške 35% ročne zo sumy 298,74 Eur od 11.04.2009 do zaplataenia a zmluvnej pokuty vo výške 0,05% denne zo sumy 298,74 Eur od 11.04.2009 do zaplataenia, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

17. Pokiaľ ide o žiadaný úrok z úveru, súd v tejto časti žalobu zamietol z dvoch dôvodov. Prvým je, že daná úverová zmluva nespĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy vyžadoval na to, aby nešlo o úver bezúročný. V zmluve síce nie je uvedená priemerná hodnota RPNM, ktorú náležitosť zaviedla novela tohto zákona účinná od 01.01.2008, ale podľa prechodných ustanovení tejto novely v čase uzavretia danej zmluvy táto náležitosť nemusela byť v zmluve uvedená, keďže to platilo len pre zmluvy uzavreté po dvoch mesiacoch od prvého zverejnenia údajov o priemernej RPNM, pričom k zverejneniu došlo dňa 29.04.2008. Táto povinnosť sa teda vzťahovala až na zmluvy uzavreté po 29.06.2008, pričom v súdnej veci bola zmluva uzavretá dňa 10.04.2008.

18. Podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V danej zmluve bola splátka vyjadrená jednou sumou (1.317,- Sk) bez jej rozdelenia na splátku istiny a na splátku úroku, resp. splátku poplatkov (v zmluve bol dohodnutý poplatok za poskytnutie úveru vo výške 600,- Sk), čo nespĺňa požiadavku predmetného zákona.

19. Aj v prípade, že by tomu tak bolo, súd by žalobcovi žiadaný úrok z úveru nepriznal z dôvodu, že dohodu o ňom súd považuje za v rozpore s dobrými mravmi, a to vzhľadom na jeho výšku. V zmluve bol dohodnutý úrok vo výške 40% ročne s tým, že ako už bolo uvedené za poskytnutie úveru bol v zmluve dohodnutý ešte aj poplatok vo výške 600,- Sk a RPNM nákladov daného úveru tak predstavovala 211,80%. Aj samotný žalobca v žalobe uviedol, že dohodnutú RPNM považuje za neprimerane vysokú a preto žiada žalobou úrok 35% ročne a bez administratívneho poplatku. Toto správanie žalobcu však nemôže zhojiť nedostatok danej zmluvy spočívajúci v neprimeranej odplate za poskytnutý úver. Celková dohodnutá odplata predstavovala 4.200,- Sk (40% ročný úrok, ktorý zo sumy 9.000,- Sk predstavuje 3.600,- Sk +600,- Sk poplatok za poskytnutie úveru), teda za dohodnuté ročné požičanie sumy 9.000,- Sk bolo dohodnuté zaplatiť takmer 50% z požičanej sumy a celkové náklady spojené s úverom boli dokonca vo výške 6.804,- Sk. Rozpor s dobrými mravmi robí dohodu o 40% ročnom úroku neplatnou podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

20. Pokiaľ ide o zamietnutý nárok na zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 0,05% denne zo sumy 298,74 Eur od 11.04.2009 do zaplataenia, tento súd považuje za nedôvodný z dvoch príčin. Prvou je, že dohoda o zmluvnej pokute je obsiahnutá vo Všeobecných obchodných podmienkach (čl. 7), ktoré majú podobu predtlačeneho, hromadne používaného textu, ktorý nie je žiadnou zo zmluvných strán podpísaný a nespĺňa tak podmienku individuálnej dohody v písomnej forme, ktorá je pre platnosť dohody o zmluvnej pokute nevyhnutná (§ 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Druhým dôvodom zamietnutia tohto nároku je to, že zmluvná pokuta bola dojednaná pre prípad omeškania s nesplatenou časťou úveru. Za omeškanie s nesplatenou časťou úveru (v súdnej veci za omeškanie s nezaplatenou celou istinou úveru) súd žalobcovi priznal úrok z omeškania, ktorý len do dňa vyhlásenia rozsudku dosahuje cca 70% istiny (212,36 Eur). Takto priznaný úrok, podľa názoru súdu, dostatočne kompenzuje nároky veriteľa spojené s omeškaním žalovanej.

21. Vzhľadom na takýto výsledok sporu boli úspechy strán sporu čiastočné a súd tak na rozhodnutie o trovách konania aplikoval ust. § 255 ods. 2 CSP. V percentuálnom vyjadrení úspech žalobcu predstavuje 29,5%, čo zodpovedá priznanej sume 298,74 Eur s 9,25% úroku z omeškania ročne od 11.04.2009 do zaplataenia, ktorý do dňa vyhlásenia rozsudku predstavuje 212,36 Eur. Úspech žalovanej v percentuálnom vyjadrení predstavuje 70,5%, čo zodpovedá rozdielu medzi žiadanou a priznanou sumou. Žiadané nároky s úrokmi a zmluvnou pokutou vyčíslené ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavujú

1.733,61 Eur. Na základe uvedeného bola v spore úspešnejšia žalovaná a jej čistý úspech predstavuje 41%. V takomto rozsahu jej súd priznal právo na náhradu trov konania, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti konečného rozhodnutia vo veci (§ 262 ods. 2 CSP).